

Arrest

nr. 28 779 van 16 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 24 april 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 april 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSE, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, een etnische Mankon te zijn en afkomstig te zijn uit Bamenda. U was veehouder in Mankon-Bamenda. Sinds 2004, bent u er lid van de verboden afscheidingsbeweging "Southern Cameroons National Council (SCNC)". U steunde de SCNC financieel en nam deel aan haar clandestiene activiteiten. U verspreidde SCNC-pamfletten in dorpen rond Bamenda. Op 1 oktober 2005 werd u thuis aangehouden door gendarmes omdat u de dag voordien (samen met drie SCNC-collega's) de vlag van Zuid-Kameroen had gehesen en de onafhankelijkheidsdag had gevierd. U werd opgesloten in een cel van de brigade BMM. U werd er mishandeld. U raakte buiten bewustzijn en werd overgebracht naar het algemeen hospitaal van Bamenda. U ontwaakte er op 7 oktober 2005 en dook onder op 10 oktober 2005 in een huis in aanbouw. Op 21 september 2007 werd u opnieuw thuis opgepakt door gendarmes, omdat u een vergadering van de SCNC had bijgewoond ter voorbereiding van de verboden viering van

onafhankelijkheidsdag op 1 oktober. U werd mishandeld en vastgehouden in een u onbekende detentieplaats. Tijdens een huiszoeking vonden de gendarmes bij u thuis SCNC-hemden en materiaal voor het maken van een SCNC-vlag alsook een ledenlijst. Op 22 september 2007 werd u overgebracht naar een andere u onbekende detentieplaats. Hetzelfde gebeurde de volgende dag en ook op 26 september 2007. U werd onder druk gezet SCNC-leden aan te wijzen, maar weigerde dit te doen. Op 28 september 2007 werd u tot slot overgebracht naar de BMM-gevangenis. U kon hieruit ontsnappen op 18 januari 2008. U dook onder bij uw vriend (Z.) in Tarenkon gedurende 12 dagen. (Z.) ging poolshoogte nemen bij u thuis en vertelde u dat u gezocht werd door de gendarmes. U vluchtte naar Douala en verbleef er gedurende twee maanden bij uw tante (R.S.). Uw tante regelde uw reis uit Kameroen. Op 10 en 11 april 2008 reisde u per vliegtuig naar België, samen met een smokkelaarster die een u onbekend paspoort voor u bijhield. U vroeg diezelfde 11 april 2008 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u een vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde te zijn vervolgd in Bamenda omwille van uw politieke activiteiten voor de afscheidingsbeweging SCNC, maar u legde in dit verband ongeloofwaardige verklaringen af. Zo bleek u nog nooit gehoord te hebben van de typische benaming "Southern Cameroons" eindigend met een "s" (CGVS, p. 5), terwijl dit een politiek-historische benaming is die deel uitmaakt van de benaming SCNC, die als dusdanig door SCNC-leden gebruikt wordt en op alle documenten van de beweging vermeld staat. Het is niet geloofwaardig dat een actief SCNC-lid deze benaming niet zou kennen. Te meer voor iemand die beweerde in Kameroen een SCNC-lidkaart te bezitten, actief aan sensibilisatie te hebben gedaan met verdeling van SCNC-pamfletten en SCNC-hemden alsook thuis in Kameroen materiaal en schets te hebben verzameld voor het maken van een SCNC-vlag (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, 9 en 13). In het licht van dit laatste is het erg bedenkelijk dat u de SCNC-vlag op foutieve wijze beschreef: u sprak over een duif met sterren in de hoek linksonder van de vlag, terwijl die in werkelijkheid bovenaan staat afgebeeld; u sprak van 13 sterren rond een duif, terwijl er in werkelijkheid 10 zijn. Wanneer u werd gevraagd of de benaming 'SCNC' op de vlag voorkomt, aarzelde u aanvankelijk, maar antwoordde u meteen daarna dat dit wel het geval moet zijn, terwijl dit in feite niet zo is (zie CGVS, p. 10; zie informatie in het administratief dossier). Uw bewering dat u weinig geschoold zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) kan in casu als verschoningsgrond niet ernstig genomen worden.

Daarenboven zijn uw verklaringen betreffende uw arrestaties, detentieplaatsen en uw ontsnapping onaannemelijk vaag. U kan uw belagers geheel niet identificeren, buiten één commandant die u ondervroeg (CGVS, p. 11 tot 14). U sprak van verschillende u onbekende detentieplaatsen en kon geen overtuigende uitleg geven voor het gegeven dat u geblinddoekt werd meegenomen. U stelde in dit verband immers dat u vermoedt dat de gendarmes u blinddoekten en telkens 's nachts arresteerden om geen aandacht te wekken bij de bevolking, die zou kunnen revolteren of wraak zouden kunnen nemen op diegenen die u arresteerden (CGVS, p. 14). Het is echter weinig overtuigend dat diegenen die u arresteerden zich –als vertegenwoordigers van de autoriteiten– zouden laten intimideren door eventuele (wraak)acties van de bevolking, vooral omdat de SCNC door deze autoriteiten beschouwd wordt als een illegale organisatie en uit de praktijk blijkt dat de autoriteiten er niet voor terugschrikken om ook prominente leden van de SCNC, waaronder de nationale leider, te arresteren en vast te houden (zie informatie in het administratief dossier). Uw vermeende gevangenis BMM in Bamenda kon u nauwelijks beschrijven ondanks een vermeende detentieduur van enkele maanden (CGVS, schetsen p. 10 en 17). Zo ook bleek u niet te weten wat de afkorting BMM precies betekent (CGVS, p. 10; vragenlijst CGVS, p. 2, ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken op 24.04.2008), terwijl het om een bekende detentieplaats gaat. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat BMM staat voor de "Brigade Mixte Mobile" van de veiligheidspolitie ("security police") of nog een militaire gevangenis (zie informatie in het administratief dossier). U verklaarde te zijn ontsnapt uit voornoemde gevangenis toen u op de binnenkoer wagens waste en uw bewaker aan het telefoneren was, waarop u zonder meer door een kleine poort naar buiten liep zonder andere bewakers te zien (CGVS, p. 15). Verder is het uiterst twijfelachtig dat u maandenlang zou gedetineerd zijn geweest, gelet op uw laag profiel binnen de SCNC en het gegeven dat de meeste SCNC-aanhangers de laatste jaren slechts korte tijd -vaak slechts enkele uren- werden vastgehouden (zie informatie in het administratief dossier). U stelde overigens zelf niet te weten waarom u zo lang werd vastgehouden (p. 15).

Uit het voorgaande dient besloten te worden dat geen geloof kan gehecht worden aan uw vervolgingsrelaas.

De door u ingeroepen problemen zijn ongeloofwaardig en er zijn verder ook geen elementen in uw relaas of in de informatie over Kameroen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, om te geloven in het bestaan van een ernstig reëel risico in uw hoofde op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de bepaling van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde stavingstukken doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen. Het medisch attest dd. 22.04.2008 van Dr. (B.), stelt vast dat u diverse littekens vertoont (op schouders, armen, knieën, benen en voeten) en dat u last hebt van slaapproblemen en nachtmerries. In het algemeen kan worden opgemerkt dat een arts zich hoogstens kan uitspreken over uw letsels, zonder dat hij uitsluitel kan geven over de oorzaak of identiteit van de daders en hun motieven, vermits de arts geen getuige was en zich in dit verband enkel kan baseren op uw verklaringen. U verklaarde overigens inmiddels geen last meer te hebben van slaapproblemen of nachtmerries (CGVS, p. 2).

U legde ook een foto voor van mei 2008 waarop u samen met enkele SCNC-leiders poseert voor de gebouwen van de Europese Commissie in Brussel. Deze foto bewijst uw vermeende politieke problemen in Kameroen niet. U legde geen documenten neer die een controle van uw identiteit of reisweg zouden kunnen mogelijk maken. Opmerkelijk is wel dat u tijdens de migratiecontrole een paspoort zou getoond hebben en nadien aan uw passeur zou hebben teruggegeven maar niet te weten of voornoemd paspoort uw pasfoto bevatte noch de nationaliteit van het reisdocument te kennen (CGVS, p. 18 en 19).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 waarin wordt gesteld dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed. Hij is het niet eens met de argumentatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) en wenst enkele verduidelijkingen te geven.

Verzoeker is van oordeel dat hij verschillende details weergeeft die niet toelaten zijn politieke activiteiten voor SCNC in vraag te stellen en die door de bestreden beslissing niet worden betwist. Zo gaf hij aan waarvoor de afkorting SCNC staat, gaf hij de namen van de verschillende leiders en hun functies, gaf hij het aantal geregistreerde leden weer en zette hij de structuur van de partij uiteen.

Hij werpt tevens op dat hij de SCNC-vlag quasi feilloos beschreef en dat het inderdaad een vlag betreft met dertien sterren rond een duif en met vier witte lijnen en vijf blauwe lijnen. In bijlage wordt een afdruk van de vlag toegevoegd.

Inzake zijn arrestaties, detentieplaatsen en ontsnapping, voert verzoeker aan er geen enkel nuttig gevolg kan getrokken worden uit het feit dat hij zijn belagers niet kan identificeren. Deze vaststelling zou niet van die aard zijn om het gevangenschap in vraag te stellen. Verzoeker merkt op dat weinig gedetineerden in dergelijke omstandigheden hun belagers zouden kunnen identificeren. Hij stelt tevens dat hij een duidelijke schets maakte van de BMM gevangenis.

Aangaande zijn reisverhaal, merkt verzoeker op dat de meerderheid van de asielzoeker weinig inlichtingen kunnen verstrekken over het gebruikte paspoort en dat het CGVS hiervan op de hoogte is.

Verzoeker is van oordeel dat de neergelegde foto, waarop hij met enkele SCNC-leiders poseert, niet voldoende aandacht kreeg. Uit deze foto zou blijken dat hij politiek geëngageerd is, minstens dat hij een politieke overtuiging wegdraagt, hetgeen bijdraagt aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Het CGVS zou een grijze zone gecreëerd hebben over een aantal punten in het dossier, eerder dan een minimum aan geloof te hechten aan de uitleg van verzoeker, terwijl asielaanvragen met de grootste zorgvuldigheid onderzocht moeten worden en het voordeel van de twijfel dient te worden toegepast.

Verzoeker verwijst in dit opzicht naar een beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen en een arrest van de Raad.

Hij besluit dat hij een duidelijk en gedetailleerd relaas heeft weergegeven.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204).

De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij omtrent zijn identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid. Hij was bovendien niet in staat informatie te geven over het paspoort dat hij gebruikte tijdens zijn reis, hij wist niet hoe veel zijn reis zou hebben gekost en kon evenmin aangeven met welke vliegtuigmaatschappij hij zou hebben gereisd (administratief dossier, stuk 16, nr.34). Verzoekers algemene bewering dat de meerderheid van de asielzoekers hier niet toe in staat is geenszins afdoende ter vergoelijking van zijn onwetendheid omtrent zijn reisweg.

Verzoekers baseert zijn voorgehouden vrees voor vervolging in Kameroen op zijn actief lidmaatschap van SCNC. Zijn verklaringen omtrent SCNC stemmen op een aantal belangrijke punten echter niet overeen met de informatie die zich in het administratief dossier bevindt, met name omtrent de politiek-historische benaming "Southern Cameroons", die op alle documenten van de beweging vermeld staat, alsook omtrent de vlag. Dergelijke onwetendheden zijn niet verzoenbaar met zijn verklaringen dat hij zich actief inzette voor SCNC, door pamfletten en ander SCNC-materiaal te verspreiden, dat hij overigens ook bij hem thuis bewaarde, door deel te nemen aan vergaderingen en aan het hijsen van de vlag tijdens de onafhankelijkheidsviering. Verzoeker zou zich zelfs hebben beziggehouden met het maken van de vlaggen en bewaarde de schetsen hiervoor, waardoor het des te meer klemmt dat hij niet in staat was de SCNC-vlag correct te beschrijven (administratief dossier, stuk 16, vragenlijst, p.2; stuk 4, p.8-9, 12). Daargelaten de vraag naar het aantal sterren dat rond de duif wordt afgebeeld op de SCNC-vlag, dient te worden opgemerkt dat de bestreden motivering met recht stelt dat verzoeker de afbeelding van de duif links onder situeerde, terwijl deze zich in werkelijkheid links boven bevindt. Verzoeker verklaarde eveneens foutief dat op de vlag de letters "SCNC" worden vermeld (*ibid.*, p.10). Beide vaststellingen in de bestreden beslissing worden overigens bevestigd door de afbeelding van de vlag op het document dat door hem zelf wordt neergelegd (rechtsplegingsdossier, stuk 1). Verzoeker laat de bestreden motivering omtrent de historische benaming van de beweging ongemoeid, zodat deze als niet-betwist wordt beschouwd. Voormelde onwetendheden zijn dermate essentieel dat zij niet kunnen worden toegedekt door de gegevens over SCNC die hij wel wist te vermelden, zodat de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden politieke engagement wordt ondermijnd.

Wat betreft de bestreden motivering inzake zijn vermeende arrestaties, detentieplaatsen en ontsnapping, beperkt verzoeker zich ertoe de bevindingen van de Commissaris-generaal te ontkennen en tegen te spreken, zonder echter concrete elementen aan te brengen die een ander licht zouden kunnen werpen op de gedane vaststellingen. Dat weinig gedetineerden hun belagers kunnen identificeren betreft een louter algemene bewering die geenszins dienstig is om de vaststellingen omtrent de vaagheid van verzoekers verklaringen in casu te ontkrachten. Hoewel verzoeker aangaf tweemaal te zijn opgesloten in de BMM gevangenis in Bamenda, waarbij hij de tweede maal ongeveer vier maanden zou gedetineerd zijn, bleek hij niet in staat duidelijke verklaringen af te leggen over deze gevangenis en wist hij evenmin waar de afkorting BMM voor staat, terwijl het om een bekende detentieplaats gaat, zoals weergegeven in de informatie in het administratief dossier. Uit voormelde

informatie blijkt bovendien dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker gedurende verscheidene maanden zou opgesloten zijn omwille van zijn SCNC activiteiten gezien personen met een relatief laag profiel binnen SCNC, zoals verzoeker, de laatste jaren slechts voor korte tijd werden vastgehouden (stuk 20: "landeninformatie").

Dat verzoeker een duidelijk en gedetailleerd relaas heeft weergegeven, kan gelet op het voorgaande moeilijke worden volgehouden.

Aangaande de door verzoeker bijgebrachte kopie van een foto waarop hij te zien is met enkele SCNC-leiders in Brussel, dient te worden opgemerkt dat dergelijk stuk geen objectief bewijs vormt van zijn voorgehouden politieke engagement in Kameroen en derhalve niet vermag de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas recht te zetten. Voor het overige brengt verzoeker geen begin van bewijs bij omtrent zijn voorgehouden lidmaatschap van SCNC.

Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer in de negatieve belangstelling zou staan van de Kameroense autoriteiten.

Zijn verwijzing naar rechtspraak van de Raad en de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen is niet dienstig gezien hieraan geen precedentwaarde wordt toegekend en elke asielaanvraag individueel dient te worden onderzocht.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitevinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Commissaris-generaal heeft zijn asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.2.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en voert de schending aan van artikel 48/4 §2 van de voormelde wet van 15 december 1980, de formele motiveringsplicht en het proportionaliteitsbeginsel. Hij is van oordeel dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2, b, waarbij hij verwijst naar de bovenvermelde feiten.

2.2.2. Wat betreft de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, kan dienstig verwezen worden naar hetgeen hierover sub 2.1.2 werd uiteengezet. Verzoeker steunt zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming op geen andere elementen dan deze welke de grondslag vormen voor zijn asielrelaas. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas (zie sub 2.1.2) en de elementen in het administratief dossier, kon de bestreden beslissing terecht besluiten dat verzoeker niet aantoonde dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

De subsidiaire beschermingsstatus kan aan verzoeker niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS